



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 2. oujka 2008.

Dopustimo Isusu da nas ozdravi!

Draga braćo i sestre!

Kroz ove korizmene nedjelje, po tekstovima Evanđelja po Ivanu, liturgija nas potiče da pođemo pravim kršteničkim putem: prošle nedjelje, Isus je Samarijanki obećao dar "vode ive"; danas, ozdravljajući slijepca od rođenja objavljuje se kao "svjetlo svijeta"; sljedeće nedjelje, uskrišući svoga prijatelja Lazara, predstaviti će se kao "uskrsnuće i ivot". Voda, svjetlo, ivot: simboli su krštenja, sakramenta koji vjernike "uranja" u otajstvo smrti i uskrsnuća Kristova, oslobađajući ga ropstva grijehu i darujući im ivot vječni.

Zaustavimo se nakratko nad izvještajem o slijepcu od rođenja (Iv 9,1-41). Učenici su, prema uobičajenom načinu razmišljanja toga doba, uvjereni da je njegova sljepoća posljedica njegova grijeha ili grijeha njegovih roditelja. Isus, pak, odbacuje takve predrasude i kaže: "Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Boga" (Iv 9,3). Koju li nam utjehu pružaju ove riječi! U njima odjekuje ivi glas Boga koji je briljiva i mudra Ljubav! Pred čovjekom obilježenim ograničenošću i patnjom, Isus ne misli na moebitne grijehe, nego na volju Boga koji je stvorio čovjeka za ivot. Stoga svečano izjavljuje: "Trebalo da radimo djela onoga koji me poslao... Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta" (Iv 9,4-5). I odmah prelazi na djelo: s malo zemlje i sline načinio je blato te ga nanio na slijepčeve oči. Ta gesta podsjeća na stvaranje čovjeka, koje Biblija opisuje rabeći sliku oblikovane zemlje i oivljene dahom Božjim (usp. Post 2,7). "Adam" doista znači "zemlja", a čovjekovo je tijelo sastavljeno od zemljinih elemenata. Ozdravljajući onog čovjeka, Isus vrši novo stvaranje. No to ozdravljenje potiče burnu raspravu, jer Isus ga je učinio subotom, kršeći tako, prema farizejima, propise o blagdanu. Tako se na kraju izvještaja obojica, i Isus i slijepac, našu "izbačeni" od strane farizeja: jedan jer je prekršio zakon, a drugi jer je, unatoč ozdravljenju, ostao obilježen kao slijepac od rođenja.

Ozdravljenu slijepcu Isus objavljuje da je došao na svijet da bi izvršio sud, da bi razdvojio slijepce koji se mogu izliječiti od onih koji ne dozvoljavaju da ih se izliječi, jer dre da su zdravi. U čovjeku je doista snana napast da u sebi izgradi sustav ideološke sigurnosti: premda i sama religija moe postati elementom toga sustava, baš kao i ateizam, laicizam, no to čineći čovjek ostaje oslijepljen vlastitim egoizmom. Draga braćo, dopustimo Isusu da nas ozdravi, jer nam on moe i eli darovati svjetlo Boje! Ispovjedimo svoje sljepoće, svoje slabovidnosti, a ponajprije ono što Biblija naziva "griehom velikim" (usp. *Ps 19,14*): oholost. Neka nam u tome pomogne Blaena Djevica Marija, koja je, rodivši Isusa u tijelu, svijetu podarila istinsko svjetlo.

Apeli

S dubokom alošću pratim dramatične događaje oko otmice mons. Paulosa Faraja Rahhoa, kaldejskog nadbiskupa Mosula u Iraku. Pridruujem se pozivu patrijarha kardinal Emanuela III. Dellyja, i njegovih suradnika, da dragi nadbiskup, koji je uz ostalo i lošega zdravlja, bude odmah oslobođen. Podiem istovremeno svoju molitvu za pokoj duše trojice ubijenih mladića koji su bili s njime u trenutku otmice. Izraavam, usto, blizinu s čitavom Crkvom u Iraku, a osobito s Kaldejskom Crkvom, koja je još jednom teško pogođena, dok ohrabrujem pastire i sve vjernike da budu snani i čvrsti u nadi. Neka se umnoe naponi onih koji upravljaju sudbinom dragoga iračkog naroda, da zahvaljujući zauzetosti i mudrosti sviju ponovno nađe mir i sigurnost, te mu ne bude zanijekana budućnost na kakvu ima pravo.

Naalost, ovih posljednjih dana napetosti između Izraela i pojasa Gaze dostigle su prilično teške dimenzije. Ponavljam svoj snaan poziv vlastima, kako izraelskim tako i palestinskim, da se zaustavi ova spirala nasilja, jednostrano i bezuvjetno: samo pokazujući potpuno poštovanje za ljudski ivot, pa i onaj neprijatelja, moe se nadati budućnosti mira i suivota za mlade naraštaje tih naroda koji oba imaju svoje korijene u Svetoj zemlji. Pozivam svu Crkvu da upravi molitve Svemogućemu za mir u Isusovoj zemlji, te da pokae brinu i djelatnu solidarnost obama narodima, izraelskom i palestinskom.

Kroz ovaj tjedan talijanske su crne kronike bile zaokupljene tunom sudbinom dvojice dječaka, poznatih kao Ciccio i Tore. Njihova je sudbina pogodila mene kao i tolike obitelji i osobe. Htio bih iskoristiti ovu priliku da podignem glas u korist djetinjstva: brinimo se za malene! Treba ih voljeti i pomoći im da rastu. To kaem roditeljima, ali i ustanovama. Dok upućujem ovaj poziv, moje se misli upravljaju prema djeci u svim dijelovima svijeta, posebice onima najnebranjenijima, iskorištenima i zlouporabljjenima. Povjeravam svako dijete srcu Krista koji je rekao: "Pustite dječicu neka dolaze k meni" (*Lk 18,16*).

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana